

Svenskt Näringsliv

En utredning av kravet på prövningstillstånd i kammarrätt för beslut som fattas av Skatteverket och Tullverket

Maj 2023

Svenskt Näringsliv
Att: Robert Lönn
114 82 Stockholm

Fredrik Jonsson

Director
Mobil: +46 (0)70 929 41 63
Email: fredrik.jonsson@pwc.com

Marc Gren

Director
Mobil: +46 (0)73 860 18 84
Email: marc.gren@pwc.com

Nargiz Asker

Manager
Mobil: +46 (0)72 995 25 72
Email: nargiz.asker@pwc.com

Robert,

Vi avger härmed vårt utkast till rapport avseende kravet på prövningstillstånd i kammarrätt för punktsskattebeslut som fattas av Skatteverket respektive Tullverket. Öhrlings PricewaterhouseCoopers AB:s ("nedan PwC") ansvar gentemot Er regleras under vid var tid gällande uppdragsbrev (nedan "Avtalet").

Rapporten och våra kommentarer har baserats på PwC:s uppfattning om den riktiga tolkningen av lagar, föreskrifter, rättspraxis och andra uttalanden till vägledning för rättstillämpningen som var kända för oss vid tidpunkten för upprättandet av denna rapport. Därefter genomförda förändringar av lagar, föreskrifter, rättspraxis och andra uttalanden till vägledning för rättstillämpningen har inte beaktats.

Denna Rapport har utformats utifrån vår uppdragsgivares önskemål, behov och intresse, men är generell till sin karaktär. Det innebär att man inte kan lägga materialet till grund för hur man bäst bör agera i en given situation. För att kunna göra det måste man konsultera professionell rådgivare och redogöra för samtliga omständigheter i det enskilda fallet. Uppdragsgivaren får fritt förfoga över rapporten, men Öhrlings PricewaterhouseCoopers AB:s/PricewaterhouseCoopers AB (PwC) tar inte något som helst ansvar gentemot andra fysiska eller juridiska personer som väljer att förlita sig på eller att agera utifrån innehållet i denna rapport. Inte heller tas något ansvar för att rapporten används för andra syften än för de som förelegat vid uppdragets utförande.

Kontakta oss gärna vid frågor med anledning av rapporten.

Med vänliga hälsningar,

Fredrik och Marc

Innehållsförteckning

1. Sammanfattning

2. Bakgrund och uppdrag

3. Gällande rätt

- Aktuella bestämmelser i skatteförfarandelagen och relevanta förarbeten
 - Aktuella bestämmelser i tullagen och relevanta förarbeten
 - Aktuella överklagandebestämmelser i unionstullkodexen och tidigare förarbeten till tullagen
-

4. Våra kommentarer och förslag till lagtext

1

Sammanfattning

Sammanfattning

För beslut om punktskatter gäller idag olika ordningar avseende enskildas möjlighet att få en materiell prövning av förvaltningsmyndigheters beslut i kammarrätten. I de ärenden beskattningsmyndigheten är Skatteverket krävs inget prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. För moms- och punktskatteärenden där beskattningsmyndigheten är Tullverket vilket kan vara fallet om näringsidkare importerar varor till Sverige, krävs prövningstillstånd för prövning hos kammarrätten. Olika förfarandeordningar gäller således för beslut om punktskatter och importmoms beroende på beskattningsmyndighet, d.v.s. om det är Skatteverket eller Tullverket som har fattat det aktuella beslutet.

Förfarandereglererna inom skatteområdet präglas historiskt av en långtgående rätt att få en materiell prövning av skattefrågan i domstol. Detta kommer till uttryck genom bl.a. det komplexa omprövningsinstitutet med möjlighet för enskilda att begära om omprövning av skattebeslut, tydliga tidsramar inom vilka Skatteverket inte kan besluta till nackdel för enskilda och en möjlighet att få en full materiell prövning i såväl förvaltningsrätt som kammarrätt. De måltyper enligt skatteförordningen där krav på prövningstillstånd i kammarrätt finns är få. Reglerna är ett uttryck för att betungande myndighetsutövning mot enskilda, som skyldigheten att betala skatt till det allmänna, bör prövas av två domstolsinstanser.

Utredningen som presenteras i denna rapport av de förarbeten som ligger till grund för tullagstiftningen har inte visat att det har gjorts någon särskild prövning eller avvägning av skälen för och emot om prövningstillstånd bör krävas för beslut enligt tullagen. Vidare visar utredningen att det finns anledning att överväga en anpassning av bestämmelserna om prövningstillstånd i tullagen till skatteförordningens bestämmelser om prövningstillstånd, d.v.s. att kravet på prövningstillstånd i kammarrätt som finns i tullagen avskaffas.

Argumenten för detta är följande:

- det är motiverat av rättssäkerhets- och likabehandlings-skäl att inte åtskillnad görs för mål enligt tullagen i jämförelse med skatteförordningen. Med detta avses att enskilda ska få samma processuella rättsmedel att få prövning i två domstolsinstanser oavsett om moms- och punktskattebeslutet har fattats enligt skatteförordningen eller tullagen,
- ett avskaffande av krav på prövningstillstånd i kammarrätt för moms- och punktskattemål enligt tullagen kommer leda till en rikare prejudikatsbildning och därmed ge beskattningsmyndigheterna bättre möjligheter att fatta rättssäkra beslut,
- unionstullkodexen utgör inte hinder för avskaffande av krav på prövningstillstånd i kammarrätt eftersom kodexen inte innehåller några krav på prövningstillstånd (endast bestämmelser som avser rätten att överklaga i artikel 44),
- konsekvent hantering från förfarandeperspektiv är önskvärt för framförallt företagare eftersom skillnaden i hanteringen kan ifrågasättas ur ett handelsperspektiv och utifrån enskildas förväntningar på möjligheterna att få fullständig materiell domstolsprövning

Mot bakgrund av ovanstående finns det således anledning att överväga en anpassning av bestämmelserna om prövningstillstånd i tullagen till skatteförordningen.

Detta kan exempelvis uppnås genom en uttrycklig lagreglering om att prövningstillstånd i kammarrätt inte gäller beslut som anges i 2 kap. 1 § TL.

2

Bakgrund och PwC:s
uppdrag

Bakgrund och PwC:s uppdrag

Beslut om moms vid import kan beroende på omständigheterna fattas både av Skatteverket och Tullverket. Beskattningsmyndighet för importmoms är Skatteverket vid bl.a. import i landet som görs av en beskattningsbar person som är momsregistrerad i Sverige. I en situation där importen görs av någon som inte är registrerad för moms (företag eller privatperson) är istället Tullverket beskattningsmyndighet. Skatteförfarandelagen (2011:1244)], SFL, gäller för beslut som fattas av Skatteverket och för beslut som fattas av Tullverket gäller tullagen (2016:253), TL.

När beslut om påförande av punktskatt och moms fattas av Skatteverket och beslutet överklagas och prövas av förvaltningsrätten som första instans, gäller de vanliga reglerna inom skatteprocessen som innebär att det inte krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten (jfr 67 kap. 27 § SFL).

För beslut som fattats av Tullverket avseende punktskatter och moms och som prövats av förvaltningsrätten som första instans, förutsätter prövning av målet i kammarrätten att prövningstillstånd meddelas (se 2 kap. 1 § och 6 kap. 2 § TL).

Olika förfarandeordningar gäller således för beslut om punktskatter och moms beroende på beskattningsmyndighet, dvs. om det är Skatteverket eller Tullverket som har fattat det aktuella beslutet.

Mot bakgrund av ovan konstaterade skillnader i lagstiftningen har Svenskt Näringsliv gett PwC i uppdrag att göra en genomgång av förfarandebestämmelserna som avser förutsättningarna för att få ett beslut om punktskatt prövat i kammarrätt. Utredningen syftar till att analysera bakgrunden och syftet med bestämmelserna i skatteförfarandelagen och tullagen. Utifrån detta ska konsekvenser för företagen identifieras och behovet av lagändringar för att förenkla för företagen och myndigheter analyseras. Slutligen ges förslag på möjliga lösningar i lagtext för att uppnå likabehandling för beslut om punktskatter.

3

Gällande rätt

Aktuella bestämmelser i skatteförfarandelagen och relevanta förarbeten

I 67 kap. 27 § SFL anges i vilka fall det krävs prövningstillstånd för att kammarrätten ska pröva ett överklagande. Det krävs följaktligen prövningstillstånd för att kammarrätten ska pröva ett överklagande om förvaltningsrättens beslut bl.a. avser

- Registrering
- Preliminär skatt
- Deklarationsombud
- Betalning av skatt

Bestämmelser om prövningstillstånd i kammarrätten infördes år 1994 i förvaltningsprocesslagen (1971:291). Vid införande av prövningstillstånd i kammarrätten behandlas frågan om prövningstillstånd i anslutning till frågan om instansordningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna (se prop. 1993/94:133 s. 33 ff.) i anslutning till frågan om instansordningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna. Ett skäl för prövningstillstånd var att instanskedjorna generellt var längre hos förvaltningsdomstolarna eftersom förvaltningsdomstolarnas uppgift i de flesta fall var att överpröva förvaltningsmyndigheters beslut. Lagstiftaren uttalade att långa instanskedjor kunde medföra att det dröjde länge innan det fanns ett slutligt avgörande i de mål som överklagades. Vidare uttalades att både för samhället och de enskilda är det en fördel att handläggningen av målen inte drar ut för mycket på tiden, vilket talade för att prövningstillstånd infördes i kammarrätten. Det uttalades dock att prövningstillstånd främst skulle användas i de fall målet prövats av en förvaltningsmyndighet innan det prövats av förvaltningsrätt.

Samtidigt som regeringen uttalade i lagstiftningsärendet att prövningstillstånd ska införas i ledet länsrätt - kammarrätt, påpekade regeringen att ett system med prövningstillstånd i kammarrätt inte kan göras helt generellt utan varje måltyp måste prövas för sig (se prop. 1993/94:133 s. 33 f.). Kravet på prövningstillstånd skulle därför inte gälla generellt utan bara om det är särskilt föreskrivet, vilket är fallet med de situationer som räknas upp i 66 kap. 27 § SFL.

Sammanfattningsvis kan noteras att inom skatteområdet får kravet på prövningstillstånd i kammarrätt snarare ses som ett undantag. Kravet på prövningstillstånd gäller nämligen inte för beslut om underlag för inkomstskatt och beslut om slutlig skatt. Detsamma gäller beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt. För mål om skattetillägg, tvångsåtgärder och ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt m.m. (här kostnader för ombud, biträde eller utredning) finns inte heller något krav på prövningstillstånd.

Aktuella bestämmelser i tullagen och relevanta förarbeten

Enligt 2 kap. 1 § andra stycket TL ska skatt som bl.a. avser moms, tobaksskatt, alkoholskatt, skatt på energi m.m., fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull om inte något annat föreskrivits. Det förekommer således situationer att beslut om påförande av punktskatt och moms inte bara fattas med stöd av SFL utan att det även kan fattas med stöd av TL (t.ex. vid import). Det kan också noteras att det i TL finns en reglering i vilka situationer SFL ska tillämpas istället för TL. Detta gäller frågor avseende ersättning för kostnader för ombud, bevissäkring och betalningssäkring (se 7 kap. 9 § TL).

I 6 kap. 2 § TL anges vilka beslut av Tullverket som får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Av bestämmelsens fjärde stycke framgår att prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Den nuvarande tullagen tillkom med anledning av unionstullkodexen som trädde i kraft den 30 oktober 2013. Unionstullkodexen ersatte då gemenskapstullkodexen. I propositionen (2015/16:79 s. 169) uttalas att med anledning av att unionstullkodexen kommer att ersätta gemenskapstullkodexen har det varit nödvändigt att på nytt se över den svenska tullagstiftningen som kompletterar gemenskapstullkodexen.

Propositionen ger en god bild av kronologin i tullagstiftningen. Där kan bl.a. (se prop. 2015/16:79 s. 169) utläsas att i samband med det svenska EU-inträdet infördes en ny tullag (1994:1550) som då kom att komplettera gemenskapstullkodexen. Denna lag kom senare att ersättas av tullagen (2000:1281) som sedermera kom att ersättas av den nuvarande tullagen.

Överklagandebestämmelserna som finns i nuvarande lagstiftning har ytterst sitt ursprung i den tullag som infördes i samband med Sveriges EU-inträde, dvs. tullagen (1994:1550).

Det kan konstateras att i propositionen 2015/16:79 s. 196 som avsåg införandet av den nu gällande tullagen anges att 6 kap. 2 § tullagen motsvaras av bestämmelsen i den gamla tullagen (2000:1281). Någon kommentar kring prövningstillståndskravet går inte att finna i propositionen för den sistnämnda lagen. I förarbetena till tullagen (2000:1281) uttalas vidare att förslagen till bestämmelser i 9 kap. 2 § om överklagande överensstämmer i huvudsak med de gällande överklagandereglerna (prop. 1999/2000:126, s. 156). Det kan dock noteras att i propositionen nämns att Sveriges Advokatsamfund i sitt remissvar hade ifrågasatt bestämmelsen om prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten mot bakgrund av instansordningens förhållande till EU-rätten. Övriga remissinstanser hade inte något att invända mot förslaget. Mot denna bakgrund anförde regeringen att man inte ville föregripa resultatet av en annan pågående utredning (DS 1998:42) och att bestämmelser motsvarande de då gällande bestämmelserna om instansordningen vid överklagandet av Tullverkets beslut skulle införas i den nya tullagen.

Aktuella bestämmelser i tullagen och relevanta förarbeten

Sveriges Advokatsamfunds remissyttrande har inte bilagerats till propositionen. Remissyttrandet finns dock att tillgå på samfundets hemsida och det går att utläsa följande av yttrandet:

Enligt direktivet skulle utredningen överväga ändringar i överklagandereglerna. En fråga som uppenbarligen anses slutligt prövad i det förra lagstiftningsärendet 1998/99:79 angående överklaganderegler är frågan om i vilken utsträckning Sverige har korrekt iakttagit EG-rättens krav om överklagande i två instanser. Detta mot bakgrund av att det krävs prövningstillstånd för överklagande till kammarrätten. Det första överklagandet tillgodoses f.n. genom myndighetens egen omprövning. Advokatsamfundet ifrågasätter om kravet på prövningstillstånd i Kammarrätten är förenligt med EG-rätten.

I unionstullkodexen som utgör en ramlagstiftning och grunden för tullagstiftningen, regleras bestämmelserna om överklagande i artiklarna 43-45. I artiklarna anges bl.a. att varje person ska ha rätt att överklaga beslut som fattas av tullmyndigheten när det gäller tillämpningen av tullagstiftningen. Rätten att överklagas får utövas i åtminstone två instanser. Någon reglering kring prövningstillstånd finns inte i unionstullkodexen men i artikel 44.4 anges att medlemsstaterna ska se till att förfarandet för överklaganden gör det möjligt att skyndsamt bekräfta eller rätta till beslut som fattats av tullmyndigheten.

En djupgående analys av bestämmelsen om prövningstillstånd i tullagen i förhållande till rätten till domstolsprövning som regleras i den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, har inte gjorts inom ramarna för detta uppdrag. Det kan dock konstateras att kravet på prövningstillstånd finns för ett stort antal måltyper som inte sällan handlar om fri- och rättigheter, sociala förmåner etc., vilket talar emot att prövningstillstånd i kammarrätten inte skulle anses vara förenligt med konventionen.

Utöver detta förefaller Advokatsamfundets formulering ovan ta sikte på omprövningsreglerna. I den proposition som det hänvisas till i yttrandet kan bl.a. utläsas ett resonemang från regeringens sida avseende tvästegsförfarandet för prövningen och det förhållandet att prövningen för vissa frågor skedde av ett organ inom Tullverkets gamla organisation (se prop. 1998/99:79 s. 75-77).

Med hänsyn till att tyngdpunkten för denna utredning ligger kring kravet på prövningstillstånd och skillnaderna mellan tullagen och skatteförfarandelagen, föranleder därför den aktuella propositionen och Advokatsamfundets yttrande inga ytterligare utredningsåtgärder.

Aktuella överklagandebestämmelser i unionstullkodexen och tidigare förarbeten till tullagen

Som det anges ovan regleras i unionstullkodexen rätten att överklaga och att denna får utövas i åtminstone två instanser. Någon reglering kring prövningstillstånd vid överklagande till överinstans finns inte i unionstullkodexen. Det kan dock noteras att i artikel 44.4 anges att medlemsstaterna ska se till att förfarandet för överklaganden gör det möjligt att skyndsamt bekräfta eller rätta till beslut som fattats av tullmyndigheten.

Överklagandebestämmelserna som finns i nu gällande tullag har ytterst sin förebild i den tullag som infördes i samband med Sveriges EU-inträde (tullagen [1994:1550]). För att förstå bakgrunden till överklagandebestämmelserna och kravet på prövningstillstånd bör dock även tullagen (1987:1065) analyseras.

I den tullag (1987:1065), som föregick tullag (1994:1550) gällde delvis en annan ordning för prövning där bl.a. Generalltullstyrelsen fanns med som prövningsinstans och där beslut av Generalltullstyrelsen överklagades direkt till kammarrätten. Några bestämmelser avseende krav på prövningstillstånd fanns inte i denna lag. Mellan åren 1987 och 1994 skedde dock reformer inom förvaltningsprocessområdet som ledde till krav på prövningstillstånd i kammarrätt infördes. Även efter år 1994 har ändringar skett i lagstiftningen pga. omorganisation hos Tullverket där Generalltullstyrelsen avskaffades (se prop. 1998/99:79).

Genom prop. 1994/95:34 och lag (1994:1550) ändrades ordningen inom tullområdet till att första instans för prövning i domstol skulle bli länsrätt och ett krav på prövningstillstånd i kammarrätt skulle införas. I prop. 1994/95:34 s. 109 tas bl.a. den genomsyn av taxeringsregler som var aktuell år 1989 upp.

Det uttalas bl.a. att omprövnings- och överklagandeförfarandet inom tullområdet bör ändras så att det så långt som möjligt liknar det som gäller vid inrikes beskattningen. Vidare nämns genomförandet av Domstolsutredningens förslag om nedflyttning av mål i instanskedjan (prop. 1993/94:133 och prop. 1994/95:27).

Förslag om att flytta ner prövningen i tullagen från kammarrätt till allmän förvaltningsdomstol lades fram i utredningen Fortsatt reformering av instansordningen (jfr prop. 1994/95:27 s. 153-157). I samband med att prövningen i tullagen flyttades ner från kammarrätt till länsrätt föreslogs således ett system med prövningstillstånd. Som skäl angavs att ett system med en obegränsad rätt till prövning i kammarrätt skulle medföra en alltför lång instanskedja. Tullagen var dock endast en av ca 90 olika måltypen som omfattades av utredningen och någon separat prövning av skälen för och emot prövningstillstånd i enlighet med uttalandena i prop. 1993/94:133 finns inte uttalade i prop. 1994/95:27.

Som nämnts ovan under avsnittet avseende skatteförfarandelagen omnämns den aktuella propositionen (1993/94:133) även i lagstiftningsarbetet för skatteförfarandelagen. I den lagstiftningen nämns regeringens uttalande, att även om prövningstillstånd i ledet länsrätt-kammarrätt införs, innebär detta inte att det gäller samtliga mål inom förvaltningsområdet. Tvärtom uttalas i förarbetena att ett system med prövningstillstånd inte kan införas helt generellt, utan det måste prövas för varje måltyp om prövningstillstånd ska krävas vid överklagande till kammarrätten. Vid en sådan prövning av varje måltyp har lagstiftaren inom skatteområdet där bl.a. beslut om punktskatter som fattas av Skatteverket ingår, ansett att ett generellt krav om prövningstillstånd i kammarrätt inte bör införas. Således gäller endast för ett fåtal måltypen inom skatteområdet krav på prövningstillstånd (t ex för beslut om anstånd med betalning av skatt, beslut om registrering m.m.).

Aktuella överklagandebestämmelser i unionstullkodexen och tidigare förarbeten till tullagen (forts.)

I den redogörelse som ges i propositionen avseende tullagen utelämnas vidare påpekanden från lagstiftaren om att prövningen av prövningstillstånd ska göras för varje målkategori (jfr. prop. 1994/95:34 s. 109-110 och prop. 1993/94:133 s. 33-34). Närmare analys av kravet på prövningstillstånd i kammarrätt görs inte och det framgår inte heller några tydliga krav för en sådan ordning.

Uttalandena i Domstolsutredningen om att en obegränsad rätt till prövning i kammarrätt riskerar att medföra en alltför lång instanskedja synes således vara det enda skälet som används som grund för att införa krav på prövningstillstånd i tullagen. Några skäl för att hanteringen av moms- och punktskattemål ska vara olika beroende på beskattningsmyndigheten, framkommer inte av förarbetena.

4

Våra kommentarer
och förslag

Våra kommentarer och förslag

För beslut om punktskatter och importmoms gäller idag olika ordningar avseende enskildas möjlighet att få en materiell prövning av förvaltningsmyndigheters beslut i kammarrätten. I de fall beskattningsmyndigheten är Skatteverket, krävs inget prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. För fall där beskattningsmyndigheten kan vara Tullverket vilket är fallet om näringsidkare importerar varor till Sverige, krävs prövningstillstånd för prövning hos kammarrätten. Detta innebär att en förutsättning för prövning hos kammarrätten är bl.a. att det finns anledning att betvivla riktigheten i förvaltningsrättens dom, att det finns ett prejudikatvärde eller att det annars finns synnerliga skäl. I förlängningen innebär detta också att praxis på området blir fattigare i det fall det gäller prövning av beslut fattade av Tullverket.

Kravet på prövningstillstånd för kammarrätt infördes i tullagen (1995:1550) i samband med det svenska EU-inträdet. Det kan också konstateras att i prop. 1993/94:133 uttalades att en naturlig ordning är att prövningen av frågan om prövningstillstånd ska införas eller inte för olika måltypen görs parallellt med arbetet att flytta ner målen i instanskedjan. Förslag om att flytta ner prövningen i tullagen från kammarrätt till allmän förvaltningsdomstol lades fram i utredningen Fortsatt reformering av instansordningen (prop. 1994/95:27 s. 153-157). I samband med att prövningen i tullagen flyttades ner från kammarrätt till länsrätt infördes således ett system med prövningstillstånd. Främsta skälet för detta var att ett system med en obegränsad rätt till prövning i kammarrätt skulle medföra en alltför lång instanskedja. Tullagen var dock endast en av ca 90 olika måltypen som omfattades av utredningen och någon separat prövning av skälen för och emot prövningstillstånd i enlighet med uttalandena i prop. 1993/94:133 synes inte finnas.

Förarbetena till tullagen (prop. 1994/95:34) saknar en redogörelse för skäl för och mot prövningstillstånd och tar inte heller hänsyn till uttalandena i Domstolsutredningen (jfr prop. 1993/94:133 s. 33-34) att ett system med prövningstillstånd i kammarrätt inte kan göras helt generellt utan det måste prövas för varje måltyp om prövningstillstånd ska krävas vid överklagande till domstol.

Lagstiftarens uttalande om en obegränsad rätt till prövning i kammarrätt riskerar att medföra en alltför lång instanskedja synes således vara det enda skälet som används som grund för att införa krav på prövningstillstånd i tullagen. Några skäl för att hanteringen av moms- och punktskattemål ska vara olika beroende på beskattningsmyndighet, uttalas inte i förarbetena.

Av intresse är även skyndsamhetskravet som kommer till uttryck i unionstullkodexen artikel 44.1. I bestämmelsen stadgas att medlemsstaterna ska se till att förfarandet för överklaganden gör det möjligt att skyndsamt bekräfta eller rätta ett beslut som fattas av tullmyndigheten. Vi har dock inte kunnat se någon hänvisning till detta i samband med förslagen om prövningstillstånd men skyndsamhetskravet på medlemsstaterna kan således tänkas vara ett argument för prövningstillstånd i tullagen vad gäller prövningar avseende uttag och bestämmande av tull.

Våra kommentarer och förslag (forts.)

Unionstullkodexen som utgör kärnan för tullagen, innehåller inte några begränsningar avseende kravet på prövningstillstånd. Unionstullkodexen innehåller bestämmelser som avser rätten att överklaga (artikel 44) men inte några bestämmelser om prövningstillstånd. Den svenska tullagstiftningen kompletterar och fyller ut unionstullkodexen.

Skälet att instanskedjan blir längre genom en nedflyttning av prövning till länsrätt och att det därmed dröjer längre innan slutligt beslut i ett mål, har inte gjort sig starkt gällande i beslut som fattas enligt skatteförfarandelagen. Diskrepansen mellan skatteförfarandelagen och tullagen avseende prövningstillstånd i kammarrätt förefaller således inte vara motiverad. Den kan dessutom ifrågasättas ur handelsperspektiv och utifrån enskildas förväntningar på att möjligheterna till materiell prövning och motivering av punktskattebeslut inte ska vara avhängig av vilken myndighet som fattat beslut. Det kan tvärtom, av rättssäkerhetsskäl, vara mer motiverat att få en materiell prövning i två domstolsinstanser när det är fråga om två olika beskattningsmyndigheter. Likt många skatteregler är bestämmelserna inom punktskatteområdet komplicerade och i många fall svårtolkade. Ur rättssäkerhetssynpunkt är det därför rimligt att de enskilda kan få sin sak prövad i mer än en instans. Mot bakgrund av detta finns det således anledning att överväga en anpassning av bestämmelsen om prövningstillstånd i kammarrätt som finns i tullagen till skatteförfarandelagen.

Vi föreslår att detta görs genom en uttrycklig angivelse i 6 kap. 2 § TL om att prövningstillstånd i kammarrätt inte gäller beslut som anges i 2 kap. 1 § TL.

Förslag till lagtext - tillägg till 6 kap. 2 § TL

Följande beslut av Tullverket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol:

1. beslut enligt tullagstiftningen,
2. beslut enligt artikel 7.1 i förordning (EU) 2018/1672, och
3. beslut enligt artikel 7.2, 9.1, 11.3, 12.1, 12.2, 12.5, 13 eller 16 i förordning (EU) nr 608/2013 samt beslut att avvisa en ansökan som inte uppfyller villkoren i artikel 5.3 i den förordningen.

Tullverkets eller annan förvaltningsmyndighets beslut om nedsättning eller befrielse enligt 2 kap. 12 och 20 §§ överklagas hos regeringen.

Tullverkets beslut om revision enligt 4 kap. 26 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Detsamma gäller vid överklagande i mål som avses i 5 kap. 19 §.

Kravet om prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten gäller inte beslut enligt 2 kap. 1 §.

Tack

[pwc.se](https://www.pwc.se)